

گزارشی از برگزاری روز جهانی زن در لندن

بار دیگر زنان از ملیت ها و سنین مختلف در روز 7 مارس در لندن گرد آمدند که صدای اعتراض خود را علیه فرودستی و اعمال خشونت های گسترده، بلند کنند. زنان خصوصا جوانان با ابتکارات و خلاقیت های خود تلاش کردند که گوشه ای از خشونت سیستماتیکی که بر زنان روا می شود را در پلاکاردهای خود منعکس کنند.

امسال کارزار مبارزه با خشونت، فراخوان سراسری را برای برگزاری روز جهانی زن پیش گذاشت که به این وسیله فعالینش بتوانند در کشورها و شهرهای مختلف اروپایی با تدارک در راهپیمایی ها و آکسیون ها مختلف شرکت جسته و تلاش کنند به سهم خود صدای مبارزات زنان ایران، صدای میلیون ها زن منجز از رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی را به گوش خواهران شان، به گوش نیروهای مترقی و آزادیخواه برسانند. از هفته ها قبل کارزار مبارزه با خشونت در جلسات متعدد خود برای برگزاری هر چه سازمان یافته تر فعالینش در روز جهانی، علاوه بر انتشار بیانیه به مناسبت روز جهانی با تعیین شعارهایی هم چون: حجاب اجباری مرکز خشونت دولتی علیه زنان، بدن زنان در همه جا ایزه جنسی است، فقر حجاب، استثمار، آماج یک پیکارند، نه به سکسیسم، نه به راسیسم، نه مرز، نه ملیت، نه جنسیت، حجاب، برقع، پورن دو روی یک سکه اند، آزادی زندانیان سیاسی، زنان جهان علیه بنیادگرایان مذهبی و سیستم مردسالار امپریالیستی متحد شوید، سرنگون باد رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و..... تلاش کرد تفکرات خود را که بخشا در پلاکاردها منعکس شده است را به میان زنان از ملیت های مختلف و به طور کلی مردم ببرد.

ما نیز در لندن تلاش کردیم علاوه بر سازماندهی نیرو، آماده کردن پلاکاردها و پرچم از قبل در روز جهانی با زنان دیگری از اقصی نقاط جهان برای اعتراض به موقعیت فرودست نیمی از جمعیت جهان، همراه شویم. پرچم کارزاز با طرح و رنگ آمیزی زیبا، شعار " حجاب اجباری مرکز خشونت دولتی علیه زنان در ایران است" به دو زبان فارسی و انگلیسی توجه بسیاری از زنان را به خود جلب کرد. بسیاری خواهان گرفتن پرچم بودند و تعداد وسیعی ای از زنان شرکت کننده در حال عکس گرفتن از آن بودند. ما تلاش کردیم صد ها بیانه کارزار را در بین زنان پخش کنیم. امسال به خاطر انعکاس مبارزات و خیزش ها و به طور مشخص مبارزات زنان در ایران، بیانه به سرعت پخش شد و بسیاری از زنانی که بیانه را می گرفتند از جسارت زنان ایران یاد می کردند و پشتیبانی خود را اعلام می کردند.

در مسیر راهپیمایی تمام تلاش خود را کردیم که با پخش بیانه در میان مردم، خصوصا آنانی که با کف زدن همراهی خود را اعلام می کردند، پیام کارزار زنان را به گوش نیروهای مترقی برسانیم. تلاش کردیم با طرح شعار هایمان از بلندگو گوشه ای از خواست های خود را در میان تظاهرکننده گان و عابری طرح کنیم. برخی از زنان ایرانی که پرچم ما را دیدند از آن استقبال کردند و چند تن از آنان به صف ما پیوستند.

راهپیمایی امسال در لندن که مثل دوازده سال پیش به ابتکار Million Women Rise برگزار شد از خیابان های شلوغی هم چون خیابان آکسفورد عبور کرد و بعد از نزدیک به دو ساعت به میدان ترافالگار رسید. در آن جا صفحه بزرگی قرار داده بودند که هرزنی که به روی پلاتنوم برای اجرای موسیقی، شعر خوانی و یا سخنرانی قرار می گیرد همه قادر باشند از راه اسکرین بزرگ آن را ببینند.

پیام های مختلفی از جانب زنان ایراد شد که هر یک تلاش کرده بودند گوشه ای از خشونت های افسار گسیخته ای که به زنان از کنگو گرفته تا پاکستان، از ایرلند گرفته تا هند، از انگلستان گرفته تا سریلانکا و.... بیان کنند. دو زن جوان با ابتکار جالبی شعری را به نام "بدون مبارزه هیچ چیز تغییر نخواهد کرد" را ارائه دادند که بسیار مورد توجه قرار گرفت.

پیام کارزار زنان توسط گیتا زینلانی ارائه شد که مورد توجه تظاهر کننده گان و مردمی که در میدان جمع شده بودند، قرار گرفت. متن این پیام در سایت کارزار مبارزه با خشونت درج خواهد شد.

راهپیمایی امسال در لندن که از ساعت دوازده و نیم آغاز شد ساعت چهار و نیم با موفقیت پایان یافت. بعد از پایان راهپیمایی برخی از فعالین کارزار زنان به آکسیون که از جانب شورای همبستگی با مبارزات مردم در همان میدان به مناسبت روز جهانی زن برگزار شده بود پیوستند. در این آکسیون روسری های سیاه به عنوان سمبل حجاب اجباری و مرکز خشونت دولتی علیه زنان به آتش کشیده شد.

کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران - انگلستان

9 مارس 2020

